

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.07.2007. године

НАСТАВЉЕНО 03.07.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик ужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Присутни су оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Мирјана Несторовић, Ненад Војновић, Вита Рамић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате пуномоћје колегинице у списима?
Добро.

- **Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**
- **Сведоци**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стефановић Милош да ли је ту? Само да констатујемо ко је присутан. Стефановић да ли је ту?

Ви сте Стефановић Милош? Добро.

Гопић Небојша сведок да ли је дошао? Гопић није дошао?

Никола Вазура? Дајте уведите само да констатујемо ко је присутан.

Сведок Никола Вазура Ви сте јел тако?

Сведок Гопић Небојша није присутан, позив уредно примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја бих Вас замолила да сачекате у посебној просторији за сведоке.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок **СТЕФАНОВИЋ МИЛОШ**.

Сведок МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Стефановићу.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу претходно узети од Вас личне податке. Ви сте саслушани код истражног судије. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема измена? Рођени од оца?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Стевана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: 1966.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Барајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Барајеву? Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац? Хоћете прочитати молим Вас текст заклетве наглас?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Интересује нас да ли имате било какво сазнање везано за страдање породице Бериша марта '99. године и оно што имате, чега се сећате било каква сазнања да нам о томе све изнесете сад овде?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам имао сазнања. После рецимо за Беришу када је нестао обично се у станици причало да кад неко нестане да је убијен или нешто и једино о њему знам и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На којим пословима сте Ви били? Значи, од почетка бомбардовања, значи кад је објављено бомбардовање 24. марта '99. године на којим пословима и задацима?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па био сам магационер, у возном парку исто радио као возач, курир возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте и пре рата радили као магационер?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте Ви били настањени, јел сте у Сувој Реци или сте?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У Мушотишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мушотишту? А да ли сте боравили у Сувој Реци у некој просторији или сте путовали Мушотиште-Сува Река?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Путовао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путовали сте?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана сте долазили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Сваког дана. Радио сам само дневну смену од 7 до 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је овде Гогих Милован рекао да сте Ви, пошто сте родом из Мушотишта, али да нисте могли стално да путујете па сте били?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: То за време рата нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Остајао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајали сте где у којој згради, ту у полицијској?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Обично у дежурној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми као магационер које оружје сте све имали у магацину па нам набројте све чега се сећате? Од оружја шта сте имали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па пиштоље, пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте мало ближе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Аутоматске, онда пушкомитраљез М-74, снајперску пушку, мине неке и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптички нишан јел сте имали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то снајперских пушака било у магацину?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не сећам се тачно колико је било 3-4 можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам Ваш посао како задужујете људе оружјем, да ли издајете неке потврде? Испричајте нам како је од почетка бомбардовања како је то кренуло?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке посебно, неко посебно упутство како да поступате, било шта, испричајте нам о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, пошто је било узбуркано све то, имао сам листиће које шаљем, МУП-у смо слали те извештаје годишње. Ја сам обично на њима писао задуживање, пошто се нон стоп мењало час задужи, час раздужи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте издавали снајпере за време ратног стања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па то је било пре по водовима ваљда то је било подељено. Ја баш за време рата нисам био ту и уочи рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били уочи рата?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У Мушотишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте било кога задужили снајпером? Да ли су постојали посебни људи који су били задужени снајпером? Да ли је постојала нека обука? Да ли имате тачно сазнање коме сте издавали? Конкретно Вас сад питам за снајпере?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па било је, обука је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била обука?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па сад не сећам се да ли је била пре рата или. Пре рата је била одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте све снајпере издали рецимо кажете имали сте четири снајпера и коме? Који су то били људи којима, јел сте могли сваком од полицајаца да дате снајпер или тачно?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не сећам се, то је било по водовима рецимо, вод дужи, е сад не знам ко тај командир вода то он задужи њега снајпером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се сећате коме, да ли Ви забележите коме сте дали? Нека примопредаја се ради јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није, то је рецимо дато воду, сад они тамо коме. У почетку смо водили евиденцију, рецимо дошло је да се на задужењу. Ја сам имао исто на задужењу снајпер. Не знам за друге, чини ми се да је погинуо један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте рекли ко је био обучен за снајперске пушке? Да ли се знало ко је био обучен?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није била нека обука специјална. За то обуку '91. године ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '91.? Ја Вас питам за '99. годину да ли сте могли резервном саставу да дате снајпер?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте коме сте могли конкретно у то време да дате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па аквиним полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активним полицајцима? Да ли су сви активни полицајци били обучени конкретно за снајпер?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не треба нека обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисмо се ништа обучавали специјално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Гогић Милован каже да су обучени за руковање снајперским наоружањем били припадници Посебне јединице полиције. Шта Ви знате о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па из ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, испричајте нам о томе. Да ли сте имали Посебну јединицу полиције при ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Колико је то било? Јел то био вод, чета? Испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Био је вод око не знам, двадесетак, тридесетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир вода?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам сад ко је био командир Радојко или Борисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борисављевић? Да ли је он био задужен снајпером?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није, пошто је он командир вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви кажете ако се командир вода задужи, тако сте претходно рекли. Ко би био ту онда из Посебне јединице полиције коме бисте Ви дали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па како мислите да он носи снајпер или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да. Јел сте давали некоме Ви снајпер од почетка бомбардовања? Да ли сте неког задужили? До 24. марта да ли сте, рецимо `ајте овако да Вас подсетим. У току марта месеца да ли сте неком издали снајпер?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не сећам се, вероватно је неко дужио пре тога пошто та Посебна јединица она је била кружила нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша Посебна јединица?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте издали њима? Да ли сте током марта месеца уопште неког задужили снајпером?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Можда је пре тога задужен неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Можда је неко пре тога задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би знао ако не Ви? Реците ми које су ваше просторије биле у станици? Где сте имали просторију? Магацин где Вам је био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У самој станици и била је још једна споредна, али ту смо техничка средства опремали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали бомбе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био задужен бомбама? Припадници активног састава да ли су носили бомбе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ја се не сећам лично, не знам. То једино ако је задужено за време рата, за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви отишли у Мушотиште?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па навече почетком бомбардовања 23., 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23.?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И уопште нисте били ту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам био неколико дана. Не сећам се тачно колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана нисте били?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Четири, пет, можда и више, не знам, пет-шест дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали нека средства везе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте у то време, ратно време, најављено бомбардовање, почиње Ви одлазите у Мушотиште?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како јел сте по одобрењу командира сте отишли или како то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ја сам живео горе, спавао сам горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте долазили на посао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Почело је бомбардовање и онда сам остао горе и пошто смо имали одељење горе, одељење полиције онда сам остао горе, активни полицајци нису могли да дођу, ја сам остао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били горе у то време?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били? Дајте ми неко име ко је био са вама?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не сећам се ко је, али овде резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате било кога?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Младеновић Веселин, Петровић Ранко то вече сад да ли су они били немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, 23. марта или 24. марта Ви кажете да одлазите?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би то било, докле? До краја месеца сте били или не?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Четири-пет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири-пет дана?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пет-шест, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте тамо радили? Је ли сте имали неке задатке?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У дежурној, радио сам у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто радио станицу сигурно сте имали, да ли сте били у контакту са вашом полицијском станицом у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са дежурном службом је ли сте били у контакту са вашом полицијском станицом у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са дежурном службом је ли сте били у контакту? Јесте ли чули да ли се нешто дешава у Сувој Реци? Причајте нам мало о томе.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па било је пуцање на сваке стране, бомбардовање је. Нисам нешто посебно био заинтересован, бринуо сам о фамилији својој, о себи ту, о станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Враћате се у Суву Реку и тад кад сте дошли јесте ли имали нешто прилике да видите нешто необично да се догодило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па ништа посебно осим за Беришу што није био на пумпи тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није радио на пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па обично су били коментари између када неко нестане или нешто погине или ово и оно, ја једино то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули конкретно за њега?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па да је нестао, да није ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је нестао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да не ради на послу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да је нестао и да не ради на послу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, погинуо, нестао. Обично када неко нестане ми смо говорили «а погинуо сигурно» између себе и дежурне ово и оно. То су били коментари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више нисте чули?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули било за какво још убиство у време док Ви нисте били ту да се догодило?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не сећам се, није нешто било актуелно да би ме нешто тако интересовало пошто је рат и даље трајао. Нисам се интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се интересовали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили, где се враћате? Је ли у станицу полицијску ту где је и била?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Била је измештена у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дому здравља је била?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, враћате се из Мушотишта, да ли сте видели неке паљевине?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Обично ту је био «Балкан» хотел и ту установу у којој смо били ми смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа више у Сувој Реци нисте видели да се догодило?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Мушотишту док сте били је ли било неко обезбеђење Територијалне одбране у то време? Да ли су територијалци држали обезбеђење у Мушотишту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Како мислите по селима? У селу или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште ја Вас питам, а Ви ми кажите где је било и ако је било? Да ли су територијалци обезбеђивали село Мушотиште или било где ту локацију?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо док сте Ви били у Мушотишту је ли било територијалаца?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' знате неког да ми наведете ко је био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам ко је али били су у цркви, ја мислим да су били горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цркви? Ви 23., 24., кад одлазите јел' их затичете?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па где, ја сам отишао кући, нисам видео никог. Кући, из куће сутрадан сам отишао у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте били у Мушотишту 23., 24. да сте отишли тамо?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте тамо пар дана?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам за време док сте били тамо да ли сте видели неког од територијалаца? Јесу ли то људи одатле или су?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел' знате неког кога сте видели? Не знате?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не могу да се сетим. Мештани сви одатле су били, рат је био. Мени је личило да су сви територијалци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у униформи?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, био сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас поново вратити на ове снајпере. Ви сте говорили код истражног судије, да Вас мало подсетим, мало детаљније сте о томе причали. Кажете да сте Ви били задужени «Био сам на обуци за пушко митраљез». Јесте ли користили снајпер? Кажете «Нисам никад само сам био на обуци». Да ли је још неко био на обуци? Ви сад не можете да се сетите никога. Тамо сте рекли Станковић Јовица?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Станковић Јовица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите, то Вас питам?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: И Тасић Звездан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Тасић Звездан, он је покојни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте: «Ја, Станковић и још један, мислим да смо били троје», па ако сте троје, немогуће да се не сећате ко је све био? Тројица сте – Ви?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ја, Станковић и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ишли на гађање? Јесте ли пробали?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте гађали?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: На стрелишту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, вођена је евиденција о тим снајперима, јел тако? Уопште и о оружју водили сте евиденцију уредно коме сте издавали све? Јесте ли водили уредно?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Оружје?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па до пре рата је било све евидентно, све је било уредно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у добрим односима с овим Станковић Јовицом?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли његова жена Ћина која је радила у полицијској станици? Да ли је то тај Станковић Јовица?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Добро, само питам да знам. Реците ми да ли знате да ли је на звонику био неко од полицајаца задужен снајпером?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Пре рата?
СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Како пре рата на звонику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после јесте ли чули, јесте ли видели, ту сте били?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате је ли било обезбеђење на звонику?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па највероватније да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то не знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам, не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која возила сте имали? Полицијска станица која возила је имала?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па имали смо «заставе 101», патролна возила, ладе-ниве, пинчеве смо имали, имали смо УАЗ-е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио УАЗ?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па возила је патрола из ПЈП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате човека ко је возио?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У патролу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да ли је био Папић Рамиз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиз?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко возио?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам. Можда је возио ко је био с њим. Не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојале патроле пре рата, значи док сте Ви били тамо до 23., 24. да ли су постојале неке патроле?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било више патрола?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Једна патрола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чинио ту патролу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па патролу по сменама, значи четири патроле су постојале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Сад по имену ја мислим да је био Шабани Рамадан у патроли, био је Папић Рамиз у патроли и сад не могу да се сетим ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли на ове пунктове, пошто имамо овде сазнање да су били формирани пунктови у Ћиновцима, у Топличанима? Да ли сте некада носили храну?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па када је стизала храна ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да ли је ишло сваки трећи дан или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад би то било? Од почетка или кад идете на те пунктове? Јер ми имамо овде, речено нам је оптужени Репановић је рекао да је формирао пунктове и да су људи већ ујутру 25. марта отишли на те пунктове. Кад Ви идете тамо и носите храну? Значи, ево то вам је смерница кад сте Ви то били? Ако Ви кажете да сте били у Мушотишту, кад идете?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам да ли 1-ог или надаље после кад је било, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким идете? Шта возите? Причајте нам мало о томе стално Вам извлачим речи, мало нам говорите?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Сам сам се кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам? Па да ли је било безбедно да тако идете сами?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није било безбедно али није имало кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана сте били тамо? Јесте ли свакодневно одлазили? Колико пута сте били јер ти пунктови, кажу поједини да су били четири-пет дана, неко каже седам, неко каже десет дана да су били на тим положајима? Кад сте Ви били, ако Ви кажете да нисте уопште били ту да сте били у Мушотишту зато Вас питам кад Ви први пут одлазите?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па стварно не бих знао датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад Ви носите храну?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли кад сте се вратили из Мушотишта, кажете да сте се јавили овамо у станицу која је била измештена у дому здравља?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли добили задатак да идете да им носите храну?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није одмах, можда за неки дан, вероватно у Призрен, ја сам био једина веза који сам ишао у Призрен по храну и доносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се храна доносила? Из Призрена?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, ајте опишите нам како је то изгледало? Јесу ли то пакети били, вода, опишите нам мало, причајте нам мало о томе.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па суви оброк обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? У кеси упакован велики?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па у кесама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било гломазно нешто?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте носили пакета рецимо?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пакет обично по 20-30 obroка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-30? Је ли то свакодневно се носила храна?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не сећам се да ли сваки трећи дан или сваки дан, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Где сте све били, где одлазите, коме предајете храну, виђали сте људе ваљда коме предате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Мовљане, село Мовљане ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли у Мовљане?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не могу стварно сад да одредим датум или нешто, али обично за време рата ишао сам горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у Топличане?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Топличане, па ту сам пролазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте ли били, јесте ли односили храну у Топличане?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Беким Гаши?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Познато ми је али стварно сад стао ми мозак, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте Ви носили, да је он био у Топличанима, да сте Ви доносили храну и да сте дотерали са ладом-нивом беле боје? На колико места одлазите, на колико је тих пунктова било?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Било је у Речане, у Мовљане, у Топличане, у Широко ту ваљда је било, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни коме сте предавали те пакете ни да ли сте?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па обично ко је био ту, ја сад стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко име, да ли знате да ли је био неки командир ту да се њему обраћате, да ли знате било шта? Коме предајете?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Обично ко је био тамо командир вода, то нису биле неке групе од 4-5, не знам даље колико је било, њима ко изађе први рецимо поделимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког кад сте се вратили у Суву Реку, да ли сте видели ко је био на бензинској пумпи, ко је сад радио, пошто кажете да је Јашар нестао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Радио је Петровић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петровић или Петковић?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Петровић, Петковић, не знам право име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете? Шта је он био у то време?
Како је изгледао? Опишите га мало.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па био је крупан, црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он припадник полиције био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Где је био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па да ли је био ту цивилна одбрана.
Не знам где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту радио дуго?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па кратко је радио, није радио дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је после био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ја мислим у затвору да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто? Јел сте чули нешто због чега је био у
затвору?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам сигуран али да ли је у неку
продавницу узео је нешто, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после њега ко је био ту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Славе Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јесу ли били неки увиђаји ту кад сте
се вратили из Суве Реке? Да ли имате сазнања да се радио неки увиђај? Да
ли се причало о томе да ли је на Рештанском путу било нешто?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била пуцњава уопште?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па обично по селима на све стране
је било бомбардовање нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По селима? А да ли су била дејства ОВК?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па наравно да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Свуда, Мовљане, онда овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у самом центру, у Сувој Реци да ли је било
пуцања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па изнад Суве Реке ту по Дечане, по
Бирачу, нон стоп је било свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пљачкања неког у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пљачкања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли су се пљачкале продавнице?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па било је отворено све, поломљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било пљачкања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам да ли је било пљачкања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о исељавању Албанаца из Суве Реке? Да ли је било исељавања? Да ли сте видели неке колоне? Да ли се причало о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па колоне су пролазиле, ишле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте видели колоне?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Видео сам па кад сам дошао одозго после колоне су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили из Мушотишта?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад су биле колоне?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па је ли коментаришете зашто ти људи иду? Јел причате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па и они су ишли према Призрену тамо не знам зашто и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Призрену?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисмо ми смели да будемо ту са њима да контактирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте смели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како јесу ли ишли, колоне су пролазиле, је ли било возила, је ли било нешто организовано да се те колоне спроведу? Испричајте нам нешто шта знате о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па обично ишли су пешака. Ја не знам сад за колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их неко усмеравао, предводио, да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Обично они су имали вође тако неко на челу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се исељавао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па зашто – због бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са неким? Па је ли Вам каже због бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па ја сам претпостављао због бомбардовања, онда ми остајемо сами и онда туку где год желе, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да да ли им је можда неко наложио да се иселе? Да ли имате то сазнање да ли је била нека наредба од стране или полиције да морају да се иселе? Да ли имате уопште сазнање?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је била смештена мисија ОЕБС?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: ОЕБС?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па у близини станице ја мислим да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чијој кући?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам чија је кућа, то је била тамо Рештански пут-Дечане, тамо Рештане тај пут, ту је била. Знам да је била доле продавница ауто делова, понекад сам ишао изнајмљивао делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то била продавница?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам како се зове брка је неки био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брка?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, бркове је имао, а не знам како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Бериша био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да ли је било неког пљачкања те продавнице? Кад сте се вратили из Мушотишта да ли сте чули да се догодило нешто са том кућом конкретно пошто знате одлазили сте, узимали сте ауто делове, да ли знате шта се догодило с том кућом?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, па тамо је било такорећи забрањено кретање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисмо смели тамо да идемо, нисмо могли да идемо. Обично смо скретали од дома здравља до општине ту и тако и према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неко страдао из тих кућа, да је био убијен?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке друге полиције осим Ваше у Сувој Реци? Да ли су била нека друга униформисана лица?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Осим из Суве Реке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па било је из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Из Прокупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Из тог положаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно у Сувој Реци где су били смештени?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам. Са нама нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они изгледали? Које униформе су носили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па исто као и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека полиција да сте видели да носи панцире?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам запазио панцире.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали ко је главни ту? Кажете полиција из Прокупља, па ко је био командант, јесте ли знали то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па то обично тај део је био Љубиша неки ваљда погинуо на мину, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубиша?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Љубиша, немам појма како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за «Чегар», да се спомиње «Чегар»?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, на шта Вас асоцира то? Шта је то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Позивни знак свима из Прокупља «Чегар».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позивни знак?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од «Чегрова» ко је био на руководећем положају долазио у Вашу станицу полицијску? Значи, кад питам говорим о том датуму докле сте Ви били ту до 23., 24. значи до тог периода је ли неко долазио?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па долазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате било кога да је дошао неко име?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па били су они ту, баш кад долазе да ли је долазио, мислим јел' Митровић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате Митровића?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па из виђења онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења? Како је у то време изгледао Митровић? Опишите га.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам, повучен, тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Повучен, тих, него физички како је изгледао, коју униформу, шта је имао на главни? Како кад га виђате тих дана кад сте га виђали како је изгледао? Јесте ли га виђали тих дана?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам да ли је уопште долазио у станицу. Ја мислим у Призрену једном у пролазу сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једном? А пре рата јесте ли га виђали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не сећам се тачно можда сам га виђао, нисам нешто запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то у Призрену сте га видели? Којом приликом?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па да ли је био састанак неки или нешто у пролазу тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је изгледао том приликом? Да ли је имао униформу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па да ли су носили плаву униформу или зелену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А шта је на глави имао? Да ли је имао нешто?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Вероватно качкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не вероватно, ако видите човека знате да ли има?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па стварно ја сад не могу да се сетим неких догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то један једини пут да сте га видели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Призрену, а да ли сте га уопште видели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У Сувој Реци сам га вероватно виђао или на пумпи или негде пошто сам сипао возила гориво за службена возила и вероватно је он наишао, али тачно да кажем не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, код кога сте Ви сипали гориво тад?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: За наша службена возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код кога? Ко је био тад у то време?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па био је оно кратко време Зоран, онда Славе Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у то време сте били? А пре Зорана нисте били да сипате гориво?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам оно пре рата био је Јашар и из Мушотишта ови на пумпи што рад они су из Мушотишта исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Аранђеловић Зорана?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Био је неки Зоки у «Балкану» је радио доле, старији неки а да ли је био Аранђеловић или Анђелковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да није погинуо он Аранђеловић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нешто сад не могу тачно, ја мислим да је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Фатић Милован да ли знате ко је то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је овде био задужен бомбом пошто је резервиста и једини до сад који нам је рекао да је имао бомбу. Да ли знате Ви нешто о томе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам. Не верујем да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Помоћник командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да је долазио на ове пунктове кад сте Ви ишли и носили храну?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па највероватније обилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не највероватније, него да ли га Ви видите, јесте ли знали? Реците само ако јесте или нисте?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он возио, које возило?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ладу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ладу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Полицајац из Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ораховца?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он дошао код вас?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пре рата сад не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослав?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тановић Радован ко би то био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са њим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па погинуо је пред крај рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А др Бобан Вуксановић?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Погинуо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био? Јел био неки ауторитет?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па председник општине је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само једно питање господине Стефановићу. Ви рекосте да сте отишли у Мушотиште, ако сам добро схватио, дан уочи бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 23.?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је бомбардовање почело 24., Ви сте претходног дана увече отишли у Мушотиште?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, не, ја кад сам отишао у три по подне до 15 часова, онда увече је почело бомбардовање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, то би значило 24. баш на дан бомбардовања? Баш на дан бомбардовања сте отишли тамо?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, почело је бомбардовање увече.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли сте у Сувој Реци у згради полиције имали притворених лица тај дан кад сте Ви отишли?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам говори што име Абдулах Ељшани?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ко је то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте Митровића, ко је био тај Митровић?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Ви знате да је он био командир?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па претпостављао сам, сви су били потчињени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вам неко рекао или сте на неки други начин сазнали шта је Митровић?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није ми рекао нешто посебно, обично кад наиђе неко кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте га видели у Призрену и да сте га видели у Сувој Реци, јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте га видели у Призрену?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па за време бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па вероватно је и пре тога, не знам пре тога где је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута сте га видели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тих ситуација када сте Митровића за кога кажете да је командир ПЈП-а видели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да ли се сећам да сам га видео?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, те ситуације у којој сте видели?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, не знам, онако махинално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како махинално?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нити датума се сећам нити нешто да сам се јављао, можда сам се јављао само «добар дан» и ништа друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите неки објекат где се то дешавало да сте га видели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па кажем или у станици или на пумпи пошто ја сам се ту кретао и обично у Призрен нон стоп сам ишао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почело бомбардовање која су посебно била Ваша задужења?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па ништа посебно нисам имао, остао сам горе био сам у дежурној у Мушотишту у одељењу и онда исто у магацину, возни парк.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су се налазиле просторије магацина?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У станици самој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете станица мислите на станицу полиције Сува Река?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Полицију да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то, јел можете да опишете где се то налази?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па био је улаз, прво је била дежурна служба са десне стране па онда право са десне стране тамо до краја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред оружја јесте ли издавали муницију?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам, то је било обично на задужењу јер су имали сви један «рап» и пушку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад је почело бомбардовање где се Ви физички налазите – у магацину, у дежурној служби или на неком трећем месту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Мушотишту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам да је рекао. Рекли сте да сте између осталог и точили нафту за службена возила?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је и то било Ваше задужење?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било и пре рата или само пре ратних послова?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пре рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видели сте те колоне избеглица. Јесте ли имали неко упутство како треба да се односите према њима?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисмо посебно, али рецимо да се помогне ако некоме треба вода или нешто, да се не дира нико и да се штите од УЧК.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је рекао да се не дира нико, да се даје вода и да се штите од УЧК?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који командир.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Радојко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Репановић?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Овде у списима имате евиденцију присуства на послу. За март месец стоји да је Стефановић Милош био присутан на послу 24. марта, 25. марта, 26. марта, 27. марта, 28. и 29. марта. Из ове документације произилази да нисте били у Мушотишту него присутни на послу, а то значи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: И ја сам исто обављао послове горе у Мушотишту, био сам у дежурној служби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево погледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи евидентирано је ако сте обављали посао, ако сте били на послу, па сад да ли је то било у Сувој Реци или у Мушотишту или како?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, редна листа се води да ли сам на боловању или радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тако водила?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само да ли радите? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па вероватно то је редна листа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево на пример за Јанковић Слободана пише БО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боловање јел тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи боловање?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта значи ово ПЗ?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: ПЗ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то ПЗ? Посебан задатак? То би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Разумео сам да сте кад сте се вратили поново задужили, отишли сте у Мушотиште 24. марта, вратили сте се после колико 5-6 дана и опет сте задужили магацин, јел тако? Опет сте радили у магацину?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па ја сам био ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него кад сте се вратили јесте ли опет радили у магацину?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био тад када сте се вратили у магацин да ли је било снајпера и бомби?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Магацин је био измештен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, измештен је и дом здравља, казали сте, јесте, па да ли је у том магацину у који сте Ви наставили да радите да ли је било бомби и снајпера?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам да ли је било, вероватно није било ако је неко задужио снајпер.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па то питам да ли је било на лицу места или није било? Ако није било значи да је неко задужио, пошто рекли сте раније на питање председника већа да је било, а кад сте се вратили питам да ли је било?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па вероватно није било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није? На питање председника већа, да ли је било обезбеђење на звонику, Ви сте рекли највероватније је било. Шта то значи највероватније је било?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па можда је било а можда и није било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте највероватније, па јел' Ви имате неко објашњење због чега Ви мислите да је било, из овог произилази да Ви мислите да је ипак било, а на основу чега то закључујете?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па ми смо оуглали више од свега. Вероватно је било пошто је било у близини станице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево сад смо чули овде тужилац Вам је то показао као посебан задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У присуству на послу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате који су то посебни, ко се води на посебним задацима? Да ли се воде они?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас немојте коментарисати, само да ли има сазнања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Топличанима или негде или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не видим ко говори. Ко? Молим Вас господине Репановићу имате времена и Ви ћете поставити питања и прокоментарисати. Немојте добацити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који се то задаци означавају као посебни? Да ли знате или не знате и ништа друго?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је посебан задатак ако је обезбеђење на звонику? Да ли се то води као посебан задатак?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Немам више питања. Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Реците нам да ли сте издавали бомбе пре 24. када сте отишли у Мушотиште?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам. Нисмо издавали, то се није издавало.

НАТАША КАНДИЋ: Није се издавало?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Једино кад.

НАТАША КАНДИЋ: А како је неко могао од припадника полиције да набави бомбу? Како је могао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону молим Вас.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам. Ако је неко задужио онда траје, ако је у патроли или негде онда то враћа. У дежурној служби узима патрола рецимо бомбу и онда враћа кад се врати с посла или с положаја где је већ био.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли има неко овде од оптужених да сте му издавали бомбе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ја лично нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је могао други уместо вас?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па можда у дежурној.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да не издајете Ви само муницију него још и дежурна служба?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Ја нисам радио самостално, ја сам био увек уз присуство старешина.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је старешина некада рекао издајте бомбе некоме?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па сад се не сећам да је рекао издајте бомбе или.

НАТАША КАНДИЋ: Па малопре кажете онај ко је узме мора да је врати?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па да.

НАТАША КАНДИЋ: Можете ли неку конкретну ситуацију да наведете?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете? Кажите нам кад сте Ви чули за уопште осим за Јашара Беришу о овом догађају у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: О ком догађају? Ја сам чуо овамо о догађају кад смо избегли са телевизије.

НАТАША КАНДИЋ: Са телевизије? Које године?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па кад је почело, не знам 2001.

НАТАША КАНДИЋ: 2001.? А шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да је поубијана та породица.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли разговарали са неким, са колегама?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам

НАТАША КАНДИЋ: Ни са ким? Да ли вас је неко позивао да разговара са вама од?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Од породица оптужених?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ми само рећи молим Вас, Нишавић Милорад шта је он у то време био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Био је припадник у Државној безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био са њим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: За време бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Или пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био за време?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Миле али да ли је он био ту присутан за време бомбардовања ја не сећам се, а знам да је радио пре тога Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ли то овај Јаблановић?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, не, Јаблановић је касније дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то касније?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па '98. можда '99. тако, сасвим мало је почео да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаблановић? Па не питам Вас пре сигурно него тад у то време? Значи, био је са њим Јаблановић Милан у служби, јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам које је послове обављао да ли је био у служби, да ли је нешто друго радио, кувао кафе или не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Нишавић у то време, Милорад? Да ли је носио неку униформу, у цивилу био, како је изгледао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Бркове имао, а униформу ја мислим да није носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није носио униформу?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је долазио обучен? Да ли је углавном носио нешто исто или је мењао? Како га видите тих дана?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: То је тешко питање стварно. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Добро. Даље питања? Браниоци? Нема питања? Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (бранилац Слађана Чукарића) – Да ли су припадници полиције, мислим првенствено на активни састав, задужили дуго наоружање и носили га са собом и пре почетка рата и пре почетка ванредног стања?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Чукарић Слађан?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, да ли су сви припадници полиције по наређењу задужили дуго наоружање, мислим првенствено аутоматске пушке пре избијања рата, пак и пре ванредног стања и да ли је њихов задатак био да то оружје носе са собом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону када дајете одговор молим Вас.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте упознати са чињеницом да је то била централна наредба из Министарства унутрашњих послова и да је била обавезујућа за све припаднике полиције?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам чија је наредба била, хушкање рата је било, страдали су полицајци и пре рата, нон стоп је било убиства морали су да носе дуго наоружање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи ли то да су ова задужења вршена и пре ванредног стања чак 1998. године?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чује се ништа. Молим Вас окрените се према нама, немојте се окретати тамо, у нас гледајте када дајете одговор.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је у то време и у време почетка рата све што је задужено и евидентирано од стране Вас и Ваших колега?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су припадници резервног састава полиције задужили лично наоружање и дуго наоружање и они пре избијања рата?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесу.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када је активни резервни састав полиције да ли су и они са тим наоружањем дошли на службу фактички?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па резервни састав је био задужен од много раније, па вероватно да је ишао са наоружањем.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Шта су по формацији дужили припадници активног састава полиције који пиштољ и коју пушку?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пиштољ «ЦЗ» и аутоматску пушку.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А шта су дужили припадници резервног састава?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пиштољ ТТ-ац, неки паповку, неки аутоматску због путовања и ово.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У вашем магацину је било и полицијских униформи јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Извините нисам чуо.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У вашем магацину је било и полицијских униформи, јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па било је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније. Ништа неће се регистровати, молим Вас приђите ближе.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте дуго радили у полицији. Полицајац приправник чиме се задужује?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Приправник?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У мирнодопским условима?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па палицу, пиштољ и сад за друго наоружање.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте сигурни да се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније господине Стефановићу неће ништа бити снимано. Сад ми је сугерисано да се не чује. Молим Вас гласније говорите.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте сигурни да се полицајац приправник задужује ватреним оружјем или се задужује само службеном палицом у мирнодопским условима?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам сигуран.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Идемо даље. Овај магацин који сте Ви дужили да ли је био заједнички магацин и за ресор јавне безбедности и за ресор државне безбедности?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Само јавне безбедности.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је у том магацину било складиштено наоружање које је полиција одузела од грађана, од снаге ОВК у току полицијских акција?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У ком периоду мислите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Уопште у 1998, 1997, 1999. години?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, то је било кратко и онда се ишло даље за Призрен у секретаријате.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Од аутоматског наоружања које наоружање је било у вашем магацину, односно помоћи ћу Вам? Да ли је у Вашем магацину било аутоматских пиштоља «М 61», «шкорипион»?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте задуживали аутоматске пушке «М92» кратке, калибра 7,62 x 39?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Аутоматске?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, оне кратке «М92» такву ознаку носи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам које су те пушке, не знам.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Од снајперских пушака, судија Вас је питао колико сте снајпера имали, а ја Вас питам колико модела снајперских пушака сте имали?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па једну.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте задуживали снајперске пушке, да ли сте у магацину поседовали снајперске пушке «М69»?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам која је то пушка.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: То су старе, обртночетне?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисмо, не верујем.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хтео бих још једно питање да Вам поставим. Пошто сте били на подручју Суве Реке, да ли је било случајева у којима су и снаге ОВК користиле полицијске униформе?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Наше?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам, обично црне, али могуће. Не знам како су били одевени, они су се облачили можда и у наше униформе, ноћу пресретали горе у Дуље. Нисам сигуран, али постоји вероватноћа.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Вам је познато да су на подручју Суве Реке оперисале неке паравојне добровољачке јединице које су са собом носиле, које су на себи имале полицијске војне униформе, маскирне?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да ли ми је познато?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Није ми познато, ја нисам био у контакту са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па није ми нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако одговорите, само гласније молим Вас. Даље питања?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Немам више питања судија.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: (бранилац Петковић Мирослава) – Рекли сте да познајете Тановића али нам нисте рекли, судија Вас је питала да ли знате Тановића, Ви сте рекли да је то онај што је погинуо. Да ли знате да ли је он био у ауто-патроли?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам сигуран, али могуће повремено ако је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону, стално Вас опомињем неће се снимити, молим Вас.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Је ли била ауто-патрола или не?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам сигуран, али могуће да је била, не знам.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Рекли сте нам да нисте смели да идете ван главног пута Приштина-Призрен а нисте нам рекли због чега?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па због ОВК.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: И само ми реците – видели сте избегличке колоне које су ишле према Призрену. Јесу ли то биле избеглице само из Суве Реке или што кажу, из других крајева Косова?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Из других.

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Оптужени изволите?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам пар питања за Вас. Да ли знаш да сам ја возио почетком рата цивилно возило црвене боје аскону?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си ти мене повремено возио са тим возилом?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, које возило «аскону»? Где је било то возило?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: У возном парку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возном парку је било?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, можда је сугестивно, али зато сам га питао да ли ме је он возио с тим возилом. Одговорио је да ме је возио. Значи, очигледно да је постојало то возило. Да ли се дешавало да некада идем у обилазак сам са тим возилом?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Сам?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да. Да ли ти је познато? Да ли сам возио сам то возило или си ме ти стално возио?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па нисам стално возио, до куће сте некад ишли обилазили вероватно, нисам сигуран.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то, то. Добро. За колоне већ Вас је питао адвокат нећу да те питам. Да ли си имао неку канцеларију у згради полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли може скица полицијске станице да се да сведоку? Погледај доњи спрат полицијске станице то је овај па покажи где је твоја канцеларија била, условно речено канцеларија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не могу да се снађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нађите приземље где пише. Покажите му. Ево пише магацин, ове мердевине, шта је ово, где су нацртане? Јел видите то?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте, овде је моја канцеларија била.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Где се налази та канцеларија? Да ли се налази преко пута притвора?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Преко пута притвора.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Сад ја тебе питам – да ли је неко лице било у притвору? Да ли би ти морао да видиш то лице да је ту? Да ли би знао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Обично лупају, питају нешто за храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли бисте знали да има неког у притвору? Да ли бисте морали да видите да је неко у притвору?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не бих морао али вероватно бих знао.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јер то је наспрам врата, врата у врата. Е сад мене интересује, опет ја питам оно питање исто – тих првих дана пре него што си отишао у Мушотиште 24., ти си значи 24. радио преко дана колико сам те ја разумео до 15. Да ли је било неко лице притворено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није? Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је рецимо било неко саслушање па да је било некога на ходнику? Не мора да је био у просторији притвора, можда је чекао неко саслушање или било шта? Да ли је било тих дана некога на ходнику, значи који није припадник полиције него да чека да га неко саслуша или било шта? Јел имате то сазнање?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не сећам се.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли знаш да је постојао код нас вод припадника Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А реци ми да ли је било могуће да припадници Посебне јединице полиције буду задужени са одређеним наоружањем у својој чети у Призрену као што су на пример ручне бомбе и слично?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Могуће.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, они су могли да се задуже у својој команди у Призрену, јел тако?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, хвала. Да ли је покојни Тановић Радован, да ли је теби познато био припадник Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам сад у то доба да ли се, можда је раније био, али у то доба да ли је био сад не могу стварно да знам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А кад је погинуо да ли је погинуо као припадник Посебне јединице полиције или као обичан полицајац?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Посебне.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Немам више питања што се тиче сведока, а имао сам што се тиче ове редне листе али то ако кажете то ћу на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да прокоментаришете. Јел то ова евиденција људи који су радили без обзира да ли су у Сувој Реци или не? Погледајте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам што сам малопре био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо овако – пише Стефановић Милан, Милош.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Стефановић Милош јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде пише 7:15.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: 7:15 јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па све пише 7:15?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте, његово радно време је. Да вам кажем, ово је евиденција о овој помоћна, ово није главна евиденција. Ово је евиденција само да се види да ли су људи на послу или нису на послу. Апсолутно овде не пише нигде да ли је он у патроли, да ли је у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватала зато Вас и питам. Значи, без обзира он је могао да буде и у Мушотишту, а да се евидентира да је присутан?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Он је значи тог дана био у Мушотишту, он је значи био на послу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је што се тиче њега. Ајте протумачите овога овде Станковић Јовицу. Овде пише ПЗ.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Пише ПЗ, Станковић Јовица је припадник Посебне јединице полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И каже ПЗ?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Само моменат. Дозволите ми господине тужиоче да објасним, па Ви питајте. Када пише ПЗ, значи Станковић Јовица није у јединици, он је значи стављен на посебан задатак на располагању чете СУП-а Призрен. Да ли је он у Призрену, да ли је у Приштини то мене не интересује он није у јединици и тог дана га ја водим као на посебном задатку, значи није у јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ове цртице значе и даље ПЗ?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И даље ПЗ. Ево овде пише НО, недељни одмор, значи дошао је са посебног задатка, дао сам му недељни одмор, па пише опет недељни одмор, опет иде на терен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И овде има 21. ПЗ и даље ПЗ?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И даље ПЗ. Ево овде је дошао, значи овде је био већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је приступио адв. Вељко Ђурђић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И дошао је 23. марта?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Био је у полицијској станици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте, значи он је био, Станковић Јовица је био на ПЗ-у до 23. марта, јел тако?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже - Станковић Јовица, полицајац, РПО, па пише Мовљане, радио везом 21.03.1999. године пријавио терористички напад. Из овога следује да се Станковић Јовица налази на ПЗ-у у Мовљанима, јел тако?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Дабоме. Тако је. Значи он није у полицијској станици, он је у Мовљанима и из Мовљана је јавио радио станицом

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Стефановић Милош каже да је био у Мовљанима па овде то не пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мушотишту.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја говорим. Милош је изненада отишао тамо, значи, није он планиран да сам га ја послао горе. Милош се јавио да не може да дође што сам ја то сасвим логично би било да је било ко на мом месту прихватио не би терао човека да пређе 12 километра кроз насеља албанска и да сутра изгине него сам му дозволио да остане у одељењу, значи то је непланирано. Ја нисам планирао да остане Милош тамо. То је значи непланирано и он је остао у Мушотишту и био је пар дана док је могао, док се није мало смирила ситуација да дође и онда је дошао човек и наставио да ради даље. Мислим да сам сасвим јасан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај Малеш Раде, знате ли где је био?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немојте ме напамет питати, не могу ништа, знате како, ја не могу сад да се сетим имена полицајца а камоли где је ко био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево га ПЗ па га нема нигде.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Кажем, ја кад ПЈП ради, као ПЈП онда ја не знам где иду они. Они имају своје командире чета, имају командира вода, они иду по њиховом налогу. Свако ко је на ПЗ, некад је и по мом налогу ако није припадник Посебне јединице ако га шаљем ван подручја. Ја мислим да сам јасан ту. Не знам како да вам објасним боље. Уосталом оног момента кад полицајац крене из полицијске станице, он се ставља на

располагање командира чете, он руководи са њим. Оног момента када се врати и обавља редовне послове онда сам ја њему командир.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Суштина мога питање и интервенције неке да ли овде што пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, немојте тако сада. Дајте питање за сведока. Не можемо држати сведока, сад ви полемишете. Дајте конкретно. Тужиоче молим Вас, је ли имамо нешто за сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је требало да се расправи много раније, да Вам кажем, под један, ја покушавам да протумачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно ћемо да протумачимо. Само питања сад за сведока па ћемо после.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам хтео да питам Репановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ово?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да завршимо са сведоком па ћемо поставити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ако оде, готово, после није занимљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где може да оде?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не ако оде сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви завршили са сведоком?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја сам завршио. Немам питања више за сведока. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да завршимо са питањима па ћемо после.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево пре тога једну реченицу кад смо већ код магацина. Значи, он је, пошто сам ја изузетно упознат са пословима полиције он је магационер у полицијској станици за редовне потребе за возила за опреме итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли питања само да поставите сведоку?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само да помогнем да појасним. У оквиру команде чете постоји магацин наоружања опреме и свега онога за потребе чете од бомби, минобацача, сад да не набрајам која је то опрема, опрема за јавни ред и мир, хемија итд., минобацачи и тешка оружја и оруђа, тако да је тај, рецимо конкретно за призренску чету тај магацин је био у касарни у Призрену у тих 4 просторије у једној сали, значи то не би могло да се натовари у 3-4 камиона или у 2 шлепера. У Сувој Реци то је нешто оно за редовне потребе. Да ли сам у праву? Да ли је то тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање. Не можете, Ви испричате све па онда да ли сам у праву. Морате питање конкретно. То је већ сугестивно.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То није везано за ово него само сам хтео Вама да помогнем, већу и тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно за сведока?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање за сведока споменули сте Аранђеловић Зорана, председавајућа Вас је питала и Ви сте мислим за тог из "Балкана" па се сетили тај ко је погинуо је, е сад нам појасните то а нисте довршили јер мени је то битно ко је тај што је погинуо? На њега мислим.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Аранђеловић Зоран, командир да ли је био чете или вода некога не знам. Обилазио је положај.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Код Студенчана?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да, према Студенчанима и онда је наишао на ОВК, како да кажем терористи да је убијен тамо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли знате шта је било са његовим возачем?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Чуо сам да је рањен и да је то у устима и да је звао помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Аранђеловић Зоран, опишите га мало – висок, крупан, низак, опишите мало како је изгледао?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Црни онако, средње висине.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте приметили њега да је долазио у полицијску станицу пошто га већ знате и уписали сте га?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па долазио.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Чешће или?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Долазио је чешће.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Он је долазио чешће.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У односу на њега да ли сам ја некада и колико пута сте ме видели да сам долазио у полицијску станицу јер неки су сведоци овде рекли да сам ја често долазио, рецимо сведок «А» је то навео. Да ли је то тачно или није?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам Вас виђао ја често. Ја се и не сећам тачно детаља где али од некуд знамо се из виђења, из Призрена и у станици могуће једном или на пумпи негде.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ти помогнем, на пумпи ме никада нисте видели јер смо ми сипали гориво у касарни у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да Вас је видео, а Ви кажете да није?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Никада на другом месту нисмо сипали гориво, то је лако проверљиво.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам ја рекао сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Ви мислите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је могуће да су они који су смештени у Сувој Реци точили гориво на пумпи?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Из ваше јединице?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Споменули сте исто командира из Прокупља који је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само док смо код Аранђеловића. Да ли је он некада носио неки штап?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Јесте, бели штап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је носио?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Увек са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли му је то био као неки сувенир?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам, увек је ударао нешто или тако причао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јел могу порекло тог штапа да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа, поставите питање.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта можете да кажете за овог који је погинуо зове се Величковић Горан из Прокупља?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Величковић Горан је пошао на увиђај према Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ближе мало молим Вас. Сви причате углас.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Пошао је на увиђај према Ораховцу, не знам неко село тамо и онда је нагазио на мину и погинуо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је он често долазио у полицијску станицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате је ли долазио?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли Вам је познато, Ви сте ту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па често сам га виђао кроз Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким је долазио?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Са возачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са возачем?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возач био?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не знам, Босанац су га звали чини ми се, погинуо је и он.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Погинуо је и он заједно с њим. Рекли сте да сам ја командир ПЈП. Шта то значи командир, јел' можете то мало да појасните? Ко је ПЈП, шта?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Посебна јединица полиције за Секретаријат Прокупље.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислим да сам био командант. Да ли сте чули за команданта Митровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону господине Стефановићу, немојте, стално ми говоре да се не чује.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је могуће да сте ме помешали с неким другим па сад то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да ли је могуће да Вас је помешао, па немојте тако постављати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате још неко питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више? Оптужени да ли имате још? Папић? Изволите?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Храна се подизала у Призрену у «Путнику», тј. у магацину «Путник».

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Кад си ти био у Мушотиште ко је ишао за храну да подиже у Призрену?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па вероватно патрола или дежурна служба која је радила у дежурној служби.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли се подизала кисела вода? Знаш ли шта се узимало тамо?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Кисела вода и ланча пакети, те конзерве паковано сланиница и оно, кулен, немам појма, вакумирана храна и то.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Док си ти био у Мушотишту ко је носио пошту за Призрен, службену пошту?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па не знам, патрола или неко, не знам ко је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Нисам сигуран, вероватно патрола или неко из дежурне службе.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да ли сам ја припадао Посебној јединици полиције?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Где је био измештен возни парк?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Кад?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: За време рата, од почетка бомбардовања, јер нису смела возила у кругу да буду?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: На која возила мислиш?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Па сва возила, УАЗ-е, пицике, ниве? Где је био возни парк измештен да ли се сећаш код дома здравља да те подсетим.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Код Дома здравља и код шумског, сад не знам где, то је било.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Колико је то удаљено од станице полиције?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Дом здравља?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Јесте.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па километар тако, можда и јаче.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Још ово питање. Да ли возач сме да напусти возило док вози или док ради да ли је смео да напусти возач возило службено а треба свугде не дај Боже. Био си и ти возач и зато питам.

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Како да напустиш?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Да напустим возило, да оставим возило и да одем и да се удаљим нешто док радим?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не може, то је твоје задужење возила, ја не знам сад да ли ти можеш.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: То питам да ли сме да напусти или да ли може шта да ради возач осим само да вози?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли може или не може?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Да напусти возило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете колико пута Вам је поставио питање?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Стварно не знам како да напусти. Може да напусти, али не би требало да напусти.

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је правило?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па капетан увек тоне са бродом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још неко питање?

ОПТ.РАМИЗ ПАПИЋ: Немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имате још питања? Нема? Изволите?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Извините судија, заиста питање се тиче у средства извршења кривичног дела. Ви сте причали о снајперским пушкама. Који оптучки нишани су били на тим пушкама?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Па стандардно је то, не знам ја сад који су. Обично свуда по магацинима су исте пушке и у војсци и у полицији.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте имали у свом саставу нишане за ноћно гађање?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Сад не могу да се сетим ноћно гађање. Не сећам се, не знам да ли смо.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Говорили сте о пушкомитраљезима, које моделе пушкомитраљезе сте имали, ког калибра?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Педесетројку и осамдесечетворку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте комплетно наоружање, све што знате Ви сте питали за све могуће пушке, пушкомитраљезе. Па дајте само да ли су имали уопште.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, па то су средства извршења дела судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас комплет, видим да сте информисани доста о том наоружању.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само још једно питање судија. Да ли сте имали хеклере?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Хеклер?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да. И да ли сте имали неко ручно ватрено оружје са пригушивачима?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не. Хеклер имали смо један ја мислим и не знам да ли је то начелник дужио и ко је дужио.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: А да ли је било са пригушивачем?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не, нисам видео то.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли имате још нешто да изјавите?

Нешто што сматрате да је битно што сте се можда у међувремену и сетили?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро. Ви долазите из Барајева, јел тако? Аутобуска карта овде по овом извештају је 250,00 динара. Тражите трошкове?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове?

СВЕДОК МИЛОШ СТЕФАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право.

Сведок не тражи трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Стефановићу можете ићи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите молим вас сведока Николу Вазура.

Јесмо ли сви ту? Јесмо.

Сведок НИКОЛА ВАЗУРА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Вазура.

Ви сте позвани у својству сведока. Ви сте већ били саслушани код истражног судије. Хоћете ми само рећи Ваше податке, име и презиме?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Никола Вазура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: 1948.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте настањени, пребивалиште?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду? Шта сте по занимању?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Значи, дужни сте да нам испричате све што знате, не смете ништа прећутати. Једино нисте у обавези да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. То је Вама све познато, али ево да Вас упозорим по закону.

Интересује нас март '99. година време када је отпочело бомбардовање где сте били, на којим пословима и задацима, али пошто нисте ни Ви положили заклетву код истражног судије претходно бих Вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: У том периоду ја сам у Призрену био председник Окружног суда. У време бомбардовања био сам на свом радном месту у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је бомбардован Призрен?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је првог дана када је објављено бомбардовање, то Вас питам да ли знате?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Па мислим да није првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није првог дана? Да ли знате шта је погођено том приликом први пут?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Касарна чини ми се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна касарна?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите кад би то било у које време?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте нешто говорили код истражног судије у току дана да је било?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Да, у току дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је било у вечерњим сатима?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Па не знам верујте ми ја сад не могу да се сетим, прошло је доста времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки увиђај?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Од стране суда ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није било?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не знам тачно али верујте ми мислим да није због безбедносних разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта посебно касније да ли је неко вршио увиђај, ако није од стране суда да ли имате неко сазнање да је неко други вршио?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате то сазнање?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не знам стварно. Ја сам био заокупљен својим проблемима у суду, безбедносни више што би се рекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у Призрену осим полиције, локалне полиције да ли је била још нека полиција са стране да ли знате?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Да ли је била полиција ту откуд, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга нека униформисана лица да су долазили неки са стране то да ли имате неко сазнање?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Па било је, виђало се ту по граду да је било људи са стране, а тачно нисам био информисан службено што би се рекло да сам знао да је, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Посебну јединицу полиције у то време док сте били тамо?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Чуо сам да постоји посебна јединица наравно, а шта је појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали ко је командант Посебне јединице полиције?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Јесте ли знали ко је командант Посебне јединице полиције?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Код истражног судије сте на питање да ли познајете Митровић Радослава рекли сте да сте га упознали, па нам испричајте мало о томе кад, којом приликом и где?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Упознао сам човека неформално ја мислим у хотелу «Теранда» у апартману који је држао бивши директор «Косова вина» Властимир, не знам како се презива, Лаза, Лазо, не знам на једној вечери. Тад сам човека први пут упознао, но то је било пре бомбардовања и тад сам у ствари питао колегу тужиоца Добривоја Перића ко је овај човек, рекао бих да је из Ниша, командант јединице њихове из полиције. Онда сам човека можда срео у истом том ресторану можда два пута, три

пута, а за време бомбардовања мислим да га нисам видео, не знам, не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате у то време како је он изгледао?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: У униформи је човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи? Каква је то била униформа?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Полицијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска? На глави шта је имао и да ли је имао нешто на глави кад сте га упознали?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Кад сам ја с њим био ту седео није имао на глави ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то још кад сте га виђали два-три пута још?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не знам, кажем ту смо се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно чега се сећате?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ту сам га видео, а овако га нисам видео нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта знате?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: То је све било неформално, значи ништа формално, ништа службено никада нисам контактирао са господином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, овде оптужени Митровић Радослав је рекао да је био у Призрену у време када је бомбардована касарна, да је накнадно дошао или је био неко рањен један од његових и да је после дошао где је била измештена полицијска станица код хотела «Герандо», да је видео и Вас и Перић Добривоја, окружног тужиоца, да је био присутан са начелником Милошем Војновићем. Да ли се Ви сећате да ли сте Ви имали тај неки сусрет?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не, ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Заиста не могу да се сетим јер ћу да вам кажем да сам као председник суда био само једном у просторије СУП-а који је био измештен прво у просторије «Путника» то је у близини хотела «Геранда» и можда још два пута сам био јер је онда била премештена на леву страну Бистрице у згради водовода, тамо је био измештен СУП. Тамо сам можда био још два пута и у тим просторијама ја се не сећам, да сам видео Митровића. Не сећам се, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то службено ишли нешто везано за те дане или не?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ма нисмо службено, ишли смо онако више код начелника на кафу и тако. У међувремену службено нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, никаква сазнања немате везано за бомбардовање касарне, ко је настрадао, ко је извршио увиђај, ништа то не знате?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Чуло се, знам да су неки настрадали, ко је тачно сад не могу да се сетим, знам да је двоје или троје лица не знам тачно. Увиђај мислим да није вршен од стране Окружног суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би могао да врши? Да ли знате уопште да ли је вршен увиђај?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ако је вршен, ако је требао да се врши увиђај онда би то требао да врши мој судија истражни. Да ли је вршио или није стварно се не сећам. Не знам да ли је уопште био. Сад не могу да се сетим. То је лако проверити, шта је то тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте уопште чули нешто, пошто је овде предмет овог поступка тзв. Сува Река, страдање породица Бериша, да ли сте нешто чули?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: То сам чуо први пут у Београду на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се није причало?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ништа, ништа нисам чуо. Први пут сам о томе сазнао кад су били ухапшени пошто сам знао, знао сам тада начелника СУП-а који је био у Сувој Реци и чуо сам да је ухапшен, господина и још неке људе. Знао сам по именима а за тај случај тада нисам знао стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да је неко од судија долазио, да ли је вршен увиђај у Сувој Реци поводом неког случаја или убиства?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Мој судија не, истражни судија Југослав Скендери није, ја мислим да није био. Кажем доста је времена прошло, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли знате нешто везано за исељавање? Да ли су се Албанци исељавали? Да ли сте виђали колоне?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Виђао сам колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то почело?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Само са терасе сам виђао колоне, баш сам питао комшију - «Где ћеш комшија, шта ћеш?» Каже - «Идем, идем сигурније ми је доле, идем доле. Па ко те тера бре човече? Не тера ме нико».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то сигурније, ништа не каже конкретно зашто мора?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Кажем, то сам са комшијом разговарао ту код моје зграде, значи нисам овако сад сретнем људе па да питам где идеш и тако. Неки пријатељи су ме питали шта да радимо, Албанци. Рекао сам седи ту брате мили нико ти ништа неће, не мораш да идеш и да се помераш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала лепо. Питања? Браниоци? Изволите?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Да ли је од стране истражног судије суда коме је он био председник вршен било какав увиђај у случају бомбардовања објеката на територији његовог суда?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Уопште мислите?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Да, да?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Било је.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Било је таквих увиђаја? Да ли је у случајевима кад су пронађени мртви људи, убијени људи, да ли је у таквим случајевима вршен увиђај?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не знам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: За време ваздушне кампање?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Мислим да јесте, не знам, према Сувој Реци на путу тамо чини ми се, не знам детаље верујте ми. О томе најбоље зна мој истражни судија.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ја заиста не могу да се сетим детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли има још питања? Нема? Оптужени? Изволите?

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мени је жао што се не сећате ово што смо били у «Теранди» да ли смо тад били позвани као гости начелника СУП-а Призрен који је тад требао да иде у пензију?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Јесте. Зека, па Зека нас је скупљао. После тога се ми нисмо више ни видели.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро и још можда смо једно два пута били као гости председника општине или тако нешто као званице. Значи, нисмо никада били приватно да смо пијанчили и тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не, то је била вечера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јасно. Ја бих замолио само ако може фотографија број 6 имао бих питања у вези ње, да човек, покажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила режију да прикаже фотографију број 6.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Док стигне фотографија, ја сам управо говорио о просторијама агенције «Путник» преко пута «Теранде» тог дана када сам ја наишао Ви сте или били на то што Ви кажете на кафи, питали сте ме шта се то десило и Ви сте отишли, а ја сам остао да радим некаке ствари са начелником СУП-а. Ето ја сам тако навео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу, он се не сећам, он уопште не зна, није Вас видео, не сећа се. Немојте сад причати, разумете, Ви стално објашњавате. Добро, дајте питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Мислио сам на просторије «Путника» баш ту преко пута «Теранде» можда то нешто значи сведоку?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Па било скучено, то је ту.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И Ви сте рекли да сте били једном па у ком то периоду сте били то једном? Да ли је то можда тих дана и тако?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ко ће да се сети. Милош је био начелник тада.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Милош, да, да.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Па не знам верујте ми.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, хвала. Ви сте ме видели тада на тим вечерама и пар пута, ето кажете. Стићи ће сад фотографија. Како сам ја изгледао, да ли можете да ме опишете, рекли сте униформа полицијска?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: У униформи си био, мислим тако, у униформи, да.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте ме некада видели да сам био ошишан до главе на један милиметар?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не. Ма јок. Не, ја мислим да сте имали овако косу. Е сад, кад ме питате, мислим детаља.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па добро, мислим ја бих.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Мислим, знам да нисте били ошишани, да сте били ошишани тога бих се сетио, вероватно би било мало упечатљиво.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову фотографију.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам то ја?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: То сте Ви.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Има ли неке измене у ономе како сте ме виђали у односу на ту фотографију или је?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Измене? Па ништа имали ово напред што имате напред ту, имали сте само ово како се зове.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Радио станицу.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Радио станицу да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Чинове? Да ли сам био са чиновима?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Мислим да сте били с чиновима. Мислим, откуд знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Хвала режији. Да ли има још неко од оптужених да постави питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се да ли могу још једно да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ипак сте Ви међу првим људима у Призрену у контакту и са првим људима војске, полиције, локалне самоуправе, грађанима, Ваше мишљење и Ваша сазнања о мени и о јединици у том периоду или јер смо ми у том послу били 11 месеци?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Верујте ми баш не знам. Немојте да ме схватите погрешно, али стварно, мислим не знам ништа. Да је било нешто екстремно да се нешто десило вероватно бих знао, али мислим знао бих да сте Ви нешто урадили то да је, мислим да је Ваша јединица нешто урадила, али ја нисам знао да је Ваша јединица.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Било је гласина да је то јединица која пљачка, убија или је то савесна, одговорна јединица?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо господине Вазура. Да ли имате неке трошкове?

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: Ја немам трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Београда сте. Хвала лепо.

СВЕДОК НИКОЛА ВАЗУРА: И да имам не бих тражио, суд знам да нема пара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Ја бих вас молила сведока Гопић Небојшу.

Сведок НЕБОЈША ГОПИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гопићу добар дан.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше име и презиме је?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Небојша Гопић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени од оца?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Велимира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Село Дубово, општина Житорађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: 1967.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Прокупље, Зетска бр. 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Саобраћајни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или Вашег неког блиског сродника изложили тешкој срамоти,

знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Јесте ли разумели?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били полицајац, јел тако, у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: У почетку, после сам био саобраћајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саобраћајац? Реците ми од почетка бомбардовања 24. марта '99. године, на којим посливима сте били?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Радио сам са колегама, обилазили смо деонице пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Деонице пута смо обилазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то деонице?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Од Црноја до према Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неке патроле или шта?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патроле? Значи, ја Вас питам где сте 24. марта били? Јесте ли били у Сувој Реци у станици? Знате зашто Вас везујем за датум? Зато што је тад било објављено бомбардовање. Где сте 25-ог били? Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били активни или резервни полицајац?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не. Активни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активан полицајац?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Активни од '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам овако реците – значи, ти дани нас интересују да ли сте још неку дужност имали или сте само то патролирали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Патролирање је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још са Вама у то време био?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Бунгу Сејди, е сад овде резервиста, ако могу да се сетим имена, Поповић Анђелко ваљда, Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он имао неки надимак?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ђека. Ђорђевић Милисав или Милосав исто резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Гаши Беким?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Гаши Беким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Бектешу Зуредин?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: То су активни полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и они били са вама?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Активни полицајци су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активни? Јесу ли са Вама били тада у тој патроли?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Махом резервисти и ја и Бунгу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Махом они? Е сад, испричајте нам, значи пошто нам је овде Бунгу Сејди рекао да кад је отпочело бомбардовање да је он био на положају код робне куће одређен. Како је то изгледало, испричајте нам како сте Ви били распоређени? Ко вас је распоредио? Ко је рекао где да идете, шта да радите? Испричајте нам мало о томе.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Робна кућа је била у центру доле. Значи, чисто се вршило обезбеђење да не буде нешто итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја сам био тад, значи, био сам на једном положају са ауто патролама кад сам био у Подруму пића исто је обезбеђење било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се вршила обезбеђења? Јесте ли били целог дана или како?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако се сећам добро мислим да је по 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По 12 сати?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако се сећам, мада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се заврши где идете?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: У станицу, касније кући. Значи, примопредаја и после кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тих дана нешто дешавало? Да ли док сте ишли обилазили и ту били на обезбеђењу да ли је било неког пуцања? Да ли се било шта догађало тих дана? Да ли је било неких паљевина? Да ли је било неких колона? Испричајте нам да ли се нешто дешавало тих дана док сте Ви били? Јел било нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Само да се сетим. Само полако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било пуцања?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Па какво је било стање у Сувој Реци тих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стање је одувек било напето поготову мислим када је почело бомбардовање итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али није првих дана бомбардована Сува Река, јел тако?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Верујте ми не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања? Ко дејствује? Јесте ли нешто чули шта се дешавало у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Сува Река је малтене била блокирана од стране Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од стране?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Албанаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанаца?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Значи, њихови положаји горе провоцирали су више пута итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви предузимате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите као активан полицајац? Шта сте све радили? Кажете ништа нисте чули, ништа?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Кажем вам, горе сам вршио те патроле обилазак и повремено, значи некад је било мало чешће на обезбеђењу тих објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обезбеђењу објеката?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка, значи бомбардовања, који објекти су били одређени да се обезбеђују?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако се сећам добро, значи подрум пића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли, код робне куће, шта још?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Насеље Широко је било исто обезбеђивано положај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било обезбеђење на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Црква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Црква да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је обезбеђење? Ко је држао ту обезбеђење од почетка бомбардовања?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Од полицајца или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли је био неко задужен јел' знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били некада на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Па ко је био? Јел ишао активан, резервни састав, да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Станица је обезбеђивана редовно полицијска а тачно појединачно ко је, не знам, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали да је било на звонику обезбеђење?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па СУП и звоник то је врло близу али мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад били на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате какав је преглед?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Баш никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте били?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Значи никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је општину обезбеђивао?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па неко од колега али не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је исто полиција обезбеђивала?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам стварно, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тих дана неке паљевине? Причајте нам мало о томе шта се дешавало тада?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Паљевине нисам видео, али сам већ видео само да је изгорела једна кућа била, али кад је изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то кућа?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ко је и како запалио немам појма стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налазила та кућа?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја мислим да је ту био, није КФОР него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чула, морате гласније да причате. Није Вам добро?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ма добро ми је него. Да ли је ту био овај ОЕБС, КФОР, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте видели да је та кућа изгорела?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Прво не знам ни кад је изгорела, само сам видео да је изгорела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је изгорела? Па јесте ли чули шта се ту догодило?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули? Да ли је тих дана било неко убиство, тих дана пре бомбардовања? Да ли је било тих дана, значи бомбардовање ако је почело 24. рецимо уназад неколико дана, да ли сте имали случај неког убиства?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Било је једно убиство где сам био са колегама кад се то десило после тога смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се ни датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то уочи бомбардовања било, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Добро. Где је то било? Ко је убијен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Убијен је Србин у продавници. Е сад, како се звао не знам, да ли је Ђока, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Богдан Лазић?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, именично не знам само знам да смо дошли доле убијен је испод робне куће, ту негде у близини у продавници, Балканова продавница чини ми се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте Ви тада били кад је он убијен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: С ова два резервиста, с ово двоје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Поповић и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић и?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ђорђевић мислим да је и дошли смо, прво смо прегледали ту просторију није било никог и њега смо нашли тамо, ја мислим да је већ био мртав, одмах је доле дом здравља у Сувој Реци и шта је даље било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обавестили ваше надређене, јесте ли обавестили станицу? Шта се даље радило? Да ли се предузимало нешто?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Обавештено је, значи дежурни је обавештен, све је то ишло својим током.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте обавестили? Дежурну службу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Дежурну да. Дежурство мора да има од колега неког горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ми смо повезли га у кола до дома здравља с овим колегама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте одвезли? Говорио нам је о томе Поповић Анђелко да је на његовим рукама и преминуо, па сад Вас питам након тога када сте обавестили дежурну службу пошто сте Ви ту активан полицајац, били сте у Сувој Реци да ли се предузима нешто? Да ли се предузима акција у смислу проналажења ко је то извршио?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно не знам. Малтене то ми је први случај да видим и да покушам да помогнем човеку и било ми је толико незгодно. То су ситуације где човек добије прекид филма и неописиво је, стварно се не сећам, немам појма. Неописиво је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сад Вас питам да ли је нешто предузето од стране полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки увиђај? Да ли је излазио истражни судија? Да ли се нешто дешавало?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па верујте ми да не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се тог убиства? Да ли је после тих дана било још неко убиство?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, стварно не знам. Ја се извињавам што причам овако мало сам и назебо и грло ме мучи, а друго и трема мало, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за још неко убиство тих дана? Само се овога сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Само тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су пролазили неки камиони док сте Ви ишли и држали ово обезбеђење? Да ли сте видели неке камионе да пролазе улицом?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па саобраћај је био тотално слаб. Значи, мало и од страха и пресретање колоне пута, у ствари пресретање блокаде пута итд., можда, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можда, него јел Ви видите или не видите тих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Пре девет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вама непосредни био старешина?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Тог момента или уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па командир је био Радојко Репановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Јовановић Ненад?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Помоћник. Начелник, као што сам рекао мислим да је био Витошевић Добривоје, Добривоје Витошевић, требало би да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још нешто да нам испричате шта се дешавало? Да ли знате ко је био у дежурној служби тих дана, значи све говоримо о тим данима?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим, ако не грешим опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете обавестили сте дежурну службу у то време ко је све био?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Заборавило се, време је учинило своје. Мислим да је у дежурној био Аризановић Зоран. Е сад, да ли је тог момента он био али то су људи који се мењају ту. Гогић мислим да је био, не знам, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли знате уочи бомбардовања и након тога после пар дана да ли сте имали некога у притвору?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да не?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Нисам сигуран, али мислим да не, јер моје је било ујутру примамо смену, узмемо смену, ове колеге које су са мном обиђемо, станемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније причајте.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Моје је било, кажем, кад примимо узмемо смену с овим колегама који су са мном обилазимо деонице пута,

застајемо на више места, осматрање и тако, тако да сам врло, врло мало времена проводио у дежурној служби, малтене и по Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у Посебној јединици полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Можда пред крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то пред крај?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па да кажемо рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред крај рата?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам зато што је овде сведок Сејди Бунгу он је говорио да сте имали то обезбеђење и поред СДК?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Имали смо на више места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже: «Тог дана када смо отишли на посао Гопић у задње време је прешао у ПЈП, међутим, касно је дошао јер ПЈП је ваљда изашла јутрос пре нас на терен». Пошто сте Ви каснили, нисте дошли на време онда сте били пребачени заједно са њим да идете на то обезбеђење. Да ли сте Ви тад требали да дођете и да идете са јединицом ПЈП у Призрен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се тачно кад сам ступио у ПЈП у ту Посебну јединицу полиције, стварно се не сећам. Е сад, пошто сам ја становао насеље Широко, значи изнад Суве Реке требао је неко да ме обавести или да дође по мене колима и тако даље. Међутим, да ли је то неког мрзела или су људи заборавили они оду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је то било? Покушајте да се сетите кад је то било? Да ли је то било 25., 26., кад је било? Јер везујем због почетка бомбардовања, разумете кад је објављено бомбардовање да ли сте тад требали да добијете позив да идете са Вашом јединицом у Призрен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја се стварно не сећам, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А тад кад сте каснили, не сећате се кад је то било, тад кад сте каснили где долазите? У станицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: У станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се обраћате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако је ту командир командиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не ако, коме се Ви обраћате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па не могу да се сетим сваког момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било доста полиције ту испред, у дворишту јел било полиције кад сте дошли то јутро, кад сте каснили кажете?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Прво у СУП-у, значи око СУП-а имало је обезбеђење малтене на сваку ћошку по један-два њих. Па и није било пуно, значи обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали тад са неким? Откуд сте знали да сте каснили, да сте требали да идете? Шта је то било јел' сте

питали неког кад су они отишли, где су, шта ја треба да радим, ко вам издаје наредбе шта треба да радите тог дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако је ту старешина, старешини се обратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ако је ту, него коме се Ви обраћате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ко ће да се сети тог дана баш сваки детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Кажем, не могу да се сетим сваког детаља. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тад били с овим Поповић Анђелком?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли знате за пунктове, да су били формирани неки пунктови у Ђиновцу, у Топличанима, да ли знате за то? Да ли знате да су полицајци неки отишли?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ђиновци? Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули за страдање породице Бериша, велике породица Бериша, да ли сте чули?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: За Берише чуо сам са стране нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули први пут кад чујете да је неко страдао?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана чули док сте били ту на обезбеђењу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ничег се не сећате? Јесте ли познавали некога од њих? Неког члана породице Бериша да ли сте познавали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако је један од њих што је био на пумпи њега лично знам, знао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове, јел то Јашар Бериша?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да је Јашар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познавали сте га?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Знали смо се онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за њега?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Значи, не сећам се тачно ни кад само сам чуо да је убивен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је убијен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули ко га је убио?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа о томе нисте причали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где да је убијен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: И то не знам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате? А да ли сте чули да је било неко убиство у Занатском центру?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије кажете да се нешто причало, препричавало се, па сад објашњавате: «Значи, човека лично знам тог Беришу, знам га од '91. као да су убијени у Занатском центру, а тај део је не знам прво ко их је убио и не знам ко је спалио Занатски центар. Ја мислим да је један део био упаљен, као убивени су у Занатском центру». Ја Вас цитирам како сте говорили код истражног судије. Значи, чули сте чак и да је било паљевина у Занатском центру, да су неки људи поубијани у Занатском центру, па сада да покушам да Вас подсетим.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: За паљевину сам чуо, али да је изгорео Занатски центар или део, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Чуо сам да је Бриша убивен. Да је изгорела кућа од овог, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, него у Занатском центру конкретно шта сте чули?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да је један део спаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је један део? Који је део спаљен? Јесте ли ишли до Занатског центра? Јесте ли пролазили?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Био сам раније кад је то било мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад кад сте држали то обезбеђење и све да ли сте случајно пролазили туда?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули ко су ти људи који су убијени и ко их је убио у Занатском центру?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам ко их је убио, само знам, чуо сам да је убивен Бериша. Ко је с њим даље немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то урадио да ли сте чули да се причало о томе?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете код истражног судије па помињало се, он је сад покојни, помињали се нешто о Тановић Радовану?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: То се помињало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас ја и питам сад? То сте чули те приче?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да. Да ли је он или неко други немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви то чули целу ту причу, од кога Ви чујете? Ко Вам то говори? Ево да Вас опет подсетим. «Од кога сте Ви чули ту причу? Директно сам чуо од Нојић Јована зато што му је брат био резервиста код нас, а дружио сам се били смо кућни пријатељи са неким његовим рођаком?» Кажете, значи од Нојић Јована да сте чули? А Нојић Јован нам каже овде кад је био саслушан да је чак био ангажован у цивилној заштити и да је скупљао лешеве. Да ли је причао нешто о лешевима?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није причао?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам он каже?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Тај Нојић Јован, сад како да кажем, глупо је да кажем да је неурачунљив или да није баш ни стабилан, значи шта знам, некако ми дође неозбиљан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад Вам дође неозбиљан?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште? То нисте говорили код истражног судије него сте само рекли да сам чуо директно од Нојић Јована?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да, е сад, колико је њему за веровати, значи тако сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није било за веровти?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Колико му је за веровање, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па то што је рекао Бериша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево испоставило се да је тачно да је страдала породица Бериша у Занатском центру?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам. Само знам да је радио на чистоћу, да је скупљао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Крстић Спира?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Спиру знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је са Нојићем био у Занатском центру да покупе лешеве, па да ли Вам прича, да ли Ви чујете причу од Нојић Јована? Значи, он нам говори да се нешто догодило? Да ли Вам је причао о неким лешевима да је ишао да скупља и то?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Значи, директно је поменуо тог Јашара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Јашара?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Само за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је споменуо? Да ли је он ту био у Занатском центру, је ли ту убијен?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам. Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, не знам, не знам ни где је убијен, не знам ко га је убио, сад испада ко их је убио и ко их је спалио, стварно не знам, јер искрено говорећи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате ко је Петковић Мирослав и Зоран?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Петковић? Ја мислим да су они били, за Мирослава јел обоје су били резервисти, мислим да су били резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били у некој патроли, рецимо, конкретно Петковић Мирослав, да ли је чинио он неку патролу са још неким полицајцима, јел знате, пошто у то време, кажете, да сте и Ви били у патроли и обезбеђивали и све, да ли је било још неке патроле?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Махом су, махом су били обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Махом по обезбеђењу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Махом резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Чукарић Слађан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Чукарић Слађан, мислим да је активни колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао он неки надимак?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако се добро сећам, «Јајце».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Јајце». Одакле је он?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Чукарић мислим да је Ораховац или околина Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он дошао код Вас?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ау, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Реците ми Фатић Милован, јел он био са Вама у обезбеђењу тих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Фатић Милован, кадкад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Значи, кадкад је био. Мислим да је резервиста. Кадкад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је «Чегар»?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: «Чегар». Да ли човека знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво, да ли знате шта је «Чегар»?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да је ваљда надимак за јединицу или за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Коју јединицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да је Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебна јединица полиције. Ко је био командант те јединице?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била Посебна јединица полиције у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: То је било један део, ваљда једно одељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Један део, једно одељење Суве Реке. Значи припадао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један део, добро. А је ли било са стране, да су људи долазили на испомоћ у Сувој Реци, полицији?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Уопште од полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Долазили су из Прокупља. Раније су били ваљда Лесковчани, Крушевац и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја мислим да су били у хотел «Балкан», колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У хотелу «Балкан»?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, значи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Радослав?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Чуо сам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Стварно не знам. Ја не знам ни човека, мислим да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте сад говорили да је Ђорђевић Новица био са Вама тих дана у обезбеђењу, Ђорђевић Новица нам је овде рекао да је 25-ог марта, баш је прецизирао, пошто сви везујемо за дан кад је отпочело бомбардовање 24-ог, он каже: био сам на звонику 25. марта, а 24. марта сам обезбеђивао станицу. А то је потврдио и Небојша Милојевић.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате нешто о томе? Ви кажете да је био са Вама, кад, у ком моменту је био? Јел знате уопште да је Ђорђевић Новица био на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новица Ђорђевић?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам председнице већа, ја имам његов транскрипт овде шта је рекао: био је Ђорђевић, били Љубисав, Милисав, не знам ни ја који а не Новица, Новицу није помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ког Ђорђевића?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, ево овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ког Ђорђевића мислите? Јесте, јесте, то је тачно, стоји Ђорђевић.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ево овде Ђорђевић, три брата Љубисав, Милисав, не знам ни ја а Ви сад причате о Ђорђевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић. Сад код истражног судије је говорио Ђорђевић а овде сте спомињали Ђорђевића, јел сте на Новицу мислили?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није рекао Новицу, извињавам се можемо да преслушамо транскрипт. Он је рекао Ђорђевић, ниједно име није поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Ђорђевић? То је код истражног, то је тачно, код Ђорђевића да спомиње а сад да ли, сад Вас ја конкретно питам, који Ђорђевић?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Је био са мном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Милосав или Милисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милосав?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: То су два брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Милосав, то сте и рекли, то сте и на почетку рекли а ја Вас питам, Ђорђевић Новица да ли знате јел он био на звонику?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Јел знате Ђорђевић Новицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га. Реците ми јел знате ко је радио у ДБ-у?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Нишавић Милорад ваљда, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милорад?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Крупан, црни, бркове је имао, буцко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали тих дана?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се, не знам. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Кад сте га виђали како је изгледао?

Да ли је био у униформи, је ли био у цивилу, како сте га виђали уопште?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја њега памтим како сам га виђао махом у цивилу је био, махом, значи тако га памтим. Ипак време је, значи у цивилу га махом памтим. Не сећам се, за униформу не знам не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се пуцало тих дана у Сувој Реци када је почело бомбардовање?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Само са стране провокације ових, са стране од стране Албанаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд Ви то знате да је то било са стране Албанаца?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па то је чешће, није чешће било али чује се значи провоцирају, јављају се као знак да су ту у близини и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се то јављају у граду или ван града?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Махом ван града.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ван града. Да ли сте познавали Новковић Ивицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је он радио?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Резервиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Резервиста полицајац?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: У полицији резервиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте виђали колоне избеглица да пролазе кроз Суву Реку?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато јесу ли полицајци дужили снајпере у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Неко је дужио а ко је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да ли је дужио неко?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А бомбе?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Исто не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је било бомби у оквиру тог наоружања, арсенала.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Само лично наоружање значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви као активни полицајац да ли сте имали бомбе, да ли сте дужили?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је уопште активан састав био задужен бомбама?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Нисам сигуран, не знам, али мислим да не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је била просторија посебна за задржавање притворених лица од стране цивилних лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, каже да није било.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо, не знам да ли сте га то питали, за Ељшанија Абдулаха?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Ељшанија Абдулаха, да ли сте чули?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел сте га питали за Ељшанија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Ељшанија не. Да ли сте чули за Ељшани Абдулаха? То је друго питање тужиоче да ли је било притворених то сам ја питала, а сад је питање да ли је знао Ељшани Абдулаха?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли зна Ељшани или не зна?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: У Сувој Реци су највише биле бројне две или три фамилије Бериша, Ељшани и не знам још која тако да су они много.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео ову зграду, зграду ОЕБС-а кад је запаљена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео? Да ли је била опљачкана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте код истражног судије о неком камиону који се кретао нон стоп доле, шта је било са њим, чак сте и спомињали да је вероватно био са - на питање истражног судије: «Јесте ли видели можда у патроли неки камион са жутом цирадом», а Ви кажете: «Камион се кретао нон стоп. Шта је било са њим, ко га је возио? Стварно не знам». Па јесте ли видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: То је камион колико је се ја сећам да је био задужен да чисти Суву Реку, значи ђубре, смеће и тако, е сад ко је возио, шта се превозило, ко је све с њиме радио, не знам, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некада дежурали код средње школе?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Где? Извињавам се.

НАТАША КАНДИЋ: Код средње школе, код стадиона средње школе?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да ли сам дежурао?

НАТАША КАНДИЋ: Обезбеђивали средњу школу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ту сам, кад сам био у патроли, више пута стајао.

НАТАША КАНДИЋ: Више пута сте стајали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте приметили неки дим ту у средњој школи?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули да је било спаљивања неких лешева ту?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање. Када сте спомињали др. Вуксановића, па кажете: «Доктор Вуксановић погинуо је. Ја мислим да је он био тај који је превео лешеве и констатовао смрт». Шта је даље с тим? На које лешеве мислите? Код истражног судије сте о томе говорили. Који су то лешеве, шта знате то да је др Вуксановић превео те лешеве?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је превео те лешеве? Где их је превео? Цитирам Ваше речи код истражног судије. Пита Вас истражни судија: «Кажите ми јесте ли видели тај камион кад иде у пратњи пок. др Вуксановића»? Ви кажете: «Др Вуксановић погинуо је, ја мислим да је он био тај који је превео те лешеве и констатовао смрт». Али ја Вас питам да ли сте видели да је он пратио камион, а Ви кажете једном приликом. Испричајте нам нешто о томе. Којом приликом сте Ви то видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Тај др Вуксановић покојни погинуо је. Значи, све што се деси, рањавање, не дај Боже погибија неког од наших колега, цивила итд. значи, уопште све цивиле прегледа, констатује смрт, шта даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте Ви уопштено говорили, Ви нисте уопштено говорили, уопште нисте тако говорили, него сте видели да је пратио камион, али ја Вас питам да ли сте видели да је он пратио камион, а Ви кажете једном приликом, којом приликом?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био камион? Откуд знате да су били лешеве унутра?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Најгоре је што ја не знам да су били лешеве, то је тај камион који се помиње, значи тај који врши санацију, чишћење града итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о томе да је он превео те лешеве?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас молим да прочитате онда да је одговорио на то питање не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте видели да је он пратио камион, а Ви кажете једном приликом па Вас само питам и прецизирам кад је то било, којом приликом да ли се сећате где сте Ви то видели да је пролазио камион? Да ли је то био у Сувој Реци, где је било?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја мислим у Сувој Реци, јер у близини доле је школа, фабрика «Балкан» и тај део колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али само откуд знате да су ту лешеве? Да ли Ви долазите до камиона?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па не знам да су ту лешеве и кад су, значи не знам кад су убијени и ко их је убио, не знам где ни шта је с њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: (бранилац опт. Нишавића) – Откад Ви радите на пословима саобраћајног полицајца и у саобраћају уопште?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Тачног датума се не сећам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Од које године?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Уопште у полицији 15. април 1991.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А у саобраћају?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да ли је то било две или три године касније, не знам.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: `Ајмо сад мало да се сконцентришемо на овај период рата ваздушне кампање, бомбардовања итд? Јесу ли ваше патроле заустављале камионе на путевима тамо на сектору који сте Ви покривали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Наше је било само да се прође та одређена траса, ипак мало је и већа.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Ја Вас питам конкретно јесте ли вадиле палице, заустављали камионе, оне палице «стоп», станите да видимо кога возите, да ли возите оружје, да ли возите људство, да ли возите храну, шта возите, где идете, имате ли путни налог, да ли је било таквих контрола?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Само понекад и то врло ретко.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А зашто? Знате ли да објасните?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

АДВ. ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Немам више питања.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Молим Вас да нам објасните ко су то Мирослав Петковић и Зоран Петковић?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мирослав Петковић и?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Зоран Петковић.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја мислим да су то били резервисти и мислим да су да ли су браћа не знам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па да ли их знате од пре рата?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А шта је ко од њих радио пре рата?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ако не грешим, Мирослав ја мислим да је то старији да ли је радио у Бироу за запошљавање, не знам, не могу да грешим.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А овај други млађи, јел?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да је радио у "Балкану", нисам сигуран.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Шта је радио у "Балкану"?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Кад сте их видели за време рата и где сте видели и једног и другог? То Вас питам зато што сте код истражног судије два пута износили исказ у току истраге, ниједан ни други пут нисте могли да се сетите, казали сте 16.03. било је доле више Петковића, не могу сад да

се сетим, а данас сте на главном претресу означили да је Зоран Петковић био припадник резервног састава полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Махом сви Срби горе су били, скоро сви у резерви, резервни састав.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли је то Ваш закључак зато што је Зоран Петковић Србин или зато што сте га видели у резервном саставу полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не разумем.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па питам да ли је то Ваш закључак што је Зоран Петковић Србин, да је као Србин био у резервном саставу полиције или сте га видели да је био припадник резервног састава полиције? Ако сте га видели да нам објасните и где сте га видели и на којим то дужностима? Махом сте рекли на неком обезбеђењу. На ком обезбеђењу којих објеката, чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије је говорио Петковић Мики, он је више базирао на Петковић Микија јер на питање заменика тужиоца каже: «Познајете ли браћу Петковић – Микија и Зорана», он каже: «Петковић Мики», па тужилац: «Петковић Мики и Зоран звали су их они Лазин», он опет каже: «Петковић Мики, било је доста Петковића доле, нисам сигуран».

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Али је данас рекао за Петковић Зорана и ја тражим да се објасни због Зорана, а не због Микија, ту контрадикторност сте требали Ви да отклоните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Зорана? Да ли знате ту браћу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Опет кажем било је више Петковића доле. Не знам директно да би могао да кажем да је то тај човек.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Који човек?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па тај о коме причате господине.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја не знам о коме Ви причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли знате Петковић Зорана, спомињете га, да ли знате Петковић Зорана?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја покушавам да утврдим о коме Ви причате.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не знам, нисам сигуран, не могу да се сетим, све ми је хаос.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Чекајте, рекли сте да је био махом на неком обезбеђењу, па нам објасните на ком је то обезбеђењу био и чега и који то Зоран Петковић?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па како знате да је био припадник резервног састава полиције?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Па махом су сви горе били у резерви, махом сви.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја сам Вас малопре питао јел то Ваш закључак или сте Ви тог човека видели да је био припадник резервног састава полиције, то сам Вас питао врло једноставно. Да ли сте га видели или га нисте видели?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: И да сам га видео ја се стварно не сећам.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Али што сте малопре рекли онда да је био припадник резервног састава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, видели сте уопште какве је одговоре давао, немојте тако. Он је и рекао да зна више Петковића, било их је доста.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја се извињавам али ја морам да разјаснимо ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, разумем шта хоћете али колико ћемо сад добити од сведока. Видите какве одговоре даје.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: А како се малопре сетио? Лупио? Па добро ако је то такав закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту нам је и Петковић Зоран па ћемо видети.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Гопићу, Ви сте давали изјаве код истражног судије 16. јуна 2005. и 29. новембра 2005. године. Да ли остајете при тим изјавама које сте дали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Остајем.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колега Тодоровић Вас је питао за снајпер, па Ви сте рекли неки су носили снајпер, на кога сте мислили да је носио снајпер?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Прво не знам ко је задужен за снајпер, стварно не знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих замолила да доведете овде оптужене или ако можете добро да видите, мада је од стакла неки одсјаја, приђите и кажите кога познајете од оптужених. Ево нека устану сви па реците кога познајете? Приђите ближе и реците.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Нишавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић? Ко? Добро. Који Петковић? Укључите микрофон пошто сте близу микрофона, укључите и кажите. Значи, препознали сте Нишавић Милорада, препознали сте Чукарић Слађана кога сте назвали «Јајце», препознали сте Репановића. Молим Вас да се региструје. Не ја констатујем Чукарић Слађана кога је назвао Јајце.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Петковић нисам сигуран да ли је Мики.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, погледајте добро. Погледајте овамо с леве стране.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Помоћник Ненад Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скините наочаре молим Вас господине.

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Папић Рамиз колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А позади, иза помоћника?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је? Погледајте овде првог човека да ли знате? Не знате, не познајете? Добро. Хвала Вам, седите. Да ли има још питања? Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није му добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није му добро има кијавицу, видите да стално шмрче.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Рекосте малопре да познајете Новковић Ивицу. Од када га познајете?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Одавно, баш одавно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Како то одавно?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Знам га, он је из мог села доле.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли знате где живи Новковић Ивица?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Сад?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Мислим да је у Нишу или у Мрамору, нисам сигуран.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли си се виђао после рата са Новковић Ивицом?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Можда једном само, више не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Када си се виђао?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не сећам се, али мислим да једном или два пута, то на брзака јер увек сам у пролазу.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А где сте се виђали?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Ја мислим да, ако се сећам у селу доле у Дубовно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте причали уопште о овом случају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније причајте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте причали уопште о овом случају, о овом догађају у Сувој Реци?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, немам више питања. Имам још једно, ја се извињавам. Да ли си ти као полицајац, а ја као твој командир, да ли си мене некад чуо да сам издао неко наређење противзаконито у смислу да се убија цивилно становништво, да се исељава становништво, да се врши паљевина кућа и слично томе, да ли си ти чуо било када?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли си ти док си био на тим пунктовима и полагајима, како да назовем, имао радио станицу?

СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Увек.
ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си чуо преко радио везе да сам тако нешто издао наређење?
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Никад.
ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Захваљујем. Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога си могао да чујеш са те радио станице?
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Дежурну службу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Дежурну службу и поједине ове пунктове кад су у обезбеђењу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли си могао да чујеш разговор између Посебних јединица полиције?
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ниси?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли има још неко питања? Нема? Да ли Ви имате још нешто да изјавите?
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа? Ви долазите из Прокупља?
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови повратне карте су Вам по овом нашем извештају 1.600,00 динара. Да ли тражите трошкове? Имате право.
СВЕДОК НЕБОЈША ГОПИЋ: Може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете ићи. Тужиоче немојте тако упадати молим Вас. Ми смо за данас завршили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли могу само нешто да питам председнице већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добио сам поштом неки ЦД тужилаштва, па ме интересује да ми објасните шта је то, ко га је дао, односно ко га је дао, него шта треба да буде на њему и како је прибављен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који ЦД мислите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тужилаштва, задњи ЦД тужилаштва, неки филм видим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су зграде Бериша. То је овај ЦД, да знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није ми јасно шта то тужилац предлаже, шта како, шта ради с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како нисте добили? То је снимање, ја сам гледала тај ЦД, то је снимање изградње куће Берише.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само питам шта тужилац предлаже с тим доказом, одакле му докази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам доставила, после ћемо о томе. Тужилац да се изјасни одакле му.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није ми јасно шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете тужиоче? То сте Ви доставили, госпођо Кандић ја мислим да је то Ваш ЦД?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не. Што је доставила госпођа Кандић ја сам доставио госпођи Кандић, ја знам шта ми је жена рекла и шта ми је дала. Ја питам шта је тужилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта је Вама госпођа Кандић дала, ја знам шта смо ми добили и да смо вама доставили.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А не, ја само Вас питам, ја сам од тужилаштва добио, од Окружног јавног тужилаштва ЦД шта је ту, шта доказују тиме, одакле им то, шта представља, то да се изјасни тужилац ако зна. Ја не знам. Да ли зна тужилац или не зна шта је предао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање за тужиоца. Тужиоче, хоћете ли да се изјасните на ово питање браниоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како могу да се изјасним. Изјаснићу се до петка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то је одговор. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ево ми имамо неке снимке који могу да буду корисне, па смо ми то фотокопирали, има неколико примерака, има и за тужиоца и за одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да пуномоћник оштећених Наташа Кандић предаје суду авионске снимке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините госпођо Наташа, само мора да се зна датум кад је снимано. Да ли се зна то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја сад сам ја добила да избројим колико има и да констатујемо. Добро. Ми ћемо то после фотокопирати па ћете ви сви добити те снимке. Настављамо сутра. Изволите господине Репановићу? Само мало молим вас дајте стрпите се још мало. Изволите?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам, добили смо слику цркве и звоника. Добили смо аероснимак Суве Реке и план града, јесте да је старији али за мене је много битан. Моје питање је само да ли ће то неко нама да објасни, мени је сасвим јасно то, неко од вештака да бисмо могли да поставимо одређена питања или смо то само добили овако да имамо јер видим да људима није јасно сигурно. Мени је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам све доставила оно што смо ми тражили да имамо, пошто ми нисмо имали ни снимке, ни цркве, ни звоника. Уопште нисмо имали ту ситуацију тог момента каква је била. Ово што смо добили видели сте то су и нејасне мало те копије, јако нејасне.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мени су јако јасне и јако битне јер је план града у размери, види се звоник, види се црква, види се полицијска станица. Тачно може да се одреди даљина, може да се одреди много битних ствари може одатле да се. Нема кућа јер је стари снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно ако можете нам помоћи да Ви коментаришете, то је сигурно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Зато сам да ли може ту неки вештак или стручно лице да нам појасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То једино ако сте предложили као Ваш предлог да се извештачи.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Онда ја предлажем да стручно лице нам објасни и појасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Настављамо сутра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес, а наставља се:

04.07.2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА